

Рим установява видението — Числото десет

Последната борба: Книгата на Йоил, падението на Ню Йорк и символът на Рим в адвентната история

Jeff Pippenger

2024-08-26

Последният спор, който желая да свържа с останалите исторически аргументи относно символа на Рим в адвентната история, е книгата на Йоил. Този спор се състоя след 11 септември 2001 г., и без да се вземат предвид обстоятелствата на онзи период, някои тънки моменти биха могли съвсем лесно да бъдат пропуснати. За да бъдат поставени тези обстоятелства в контекст, е необходимо да се разгледа милеритската история. На 11 август 1840 г. се изпълни времевото пророчество от Откровение, глава 9, стих 15.

И четиримата ангели бяха развързани, които бяха приготвени за час, и ден, и месец, и година, за да убият третата част от хората. Откровение 9:15.

Стихът определя „часът, и денят, и месецът, и годината“ като равняващи се на триста деветдесет и една години и петнадесет дни. Четирите ангела бяха представени, когато ислямът се издигна на власт и поведе война срещу Рим, започвайки на 27 юли 1449 г. Началната точка бе определена чрез използването на крайната точка на друго времево пророчество от сто и петдесет години. Първото времево пророчество от сто и петдесет години беше изложено в историята на първото горко, което е и петата тръба от девета глава на Откровение. Когато пророчеството за сто и петдесетте години приключи на 27 юли 1449 г., времевото пророчество, което сега разглеждаме, започна и триста деветдесет и една години и петнадесет дни по-късно пророчеството завърши на 11 август 1840 г.

Уилям Милър бе разбрал, че силите от девета глава на Откровение представляват исляма, а преди датата 11 август 1840 г. един милерит на име Джосая Лич изложи предсказание, основано на пророчеството, което посочваше, че през 1840 г. османското върховенство ще престане. Десет дни преди 11 август 1840 г. Лич прецизира и обнови предсказанието си, като посочи не просто годината, в която пророчеството щеше да се изпълни, а самата година, ден и месец. Сестра Уайт коментира въздействието на предсказанието на Лич върху религиозния свят на милеритите, когато събитието се изпълни.

„В 1840 година едно друго забележително изпълнение на пророчество възбуди широко разпространен интерес. Две години по-рано Джозая Лич, един от водещите служители, проповядващи Второто пришествие, публикува тълкуване на Откровение 9, предсказвайки падането на Османската империя. Според неговите изчисления тази сила трябваше да бъде съкрушена... на 11 август 1840 година, когато може да се очаква османската власт в Константинопол да бъде сломена. И аз вярвам, че именно така ще се окаже.“

„В самото посочено време Турция чрез своите посланици прие закрилата на съюзническите сили на Европа и така се постави под контрола на християнските народи. Събитието изпълни предсказанието точно. Когато това стана известно, множества се убедиха в правилността на принципите на пророческото тълкуване, възприети от Милър и неговите сътрудници, и на адвентното движение бе даден чудесен тласък. Хора с образование и положение се присъединиха към Милър както в проповядването, така и в публикуването на неговите възгледи, и от 1840 до 1844 г. делото бързо се разпространи.“ Великата борба, 334, 335.

Нейното утвърждаване на това събитие през годините е било многократно атакувано по различни начини от лаодикийските адвентисти от седмия ден. Както при седемте времена и „ежедневната“, да се атакува тази истина означава да се отхвърлят основите, както са представени върху двете свещени плочи, а също и авторитетът на Духа на пророчеството. Причината, поради която Сатана е действал, за да разруши доверието в тази история, е многостранна.

Предсказанието на Лич използваше „принципите на пророческото тълкуване, възприети от Милър“. На Милър бе дадено разбиране за елемента на пророческото време, и всеки, който се съмнява, че вестта на Милър се основаваше на пророческото време, трябва само да прегледа пионерските карти от 1843 и 1850 г., за да потвърди, че това е било така. Преди 11 август 1840 г. онези, които се противопоставяха на предсказанието на Милър за Христовото завръщане, твърдяха, че пророческото време не може да бъде използвано, за да се разбере кога Христос ще се върне. Те често използваха библейското изявление, че не знаем деня, нито часа, за да се противопоставят на неговата вест и дело.

А за онзи ден и час никой не знае — нито небесните ангели, а само Моят Отец. Но както бяха дните на Ной, така ще бъде и пришествието на Човешкия Син. Защото, както в дните преди потопа ядяха и пиеха, женеха се и се омъжваха, до деня, когато Ной влезе в ковчега, и не разбраха, докато не дойде потопът и не ги отнесе всички, така ще бъде и пришествието на Човешкия Син. Тогава двама ще бъдат на полето: единият ще бъде взет, а другият оставен. Матей 24:36–40.

Въпреки този пасаж милеритите намираха твърде много библейски доказателства в подкрепа на своите предсказания и продължиха, като действаха според един принцип, по-късно посочен от сестра Уайт.

„„Никой не знае деня, нито часа“ беше доводът, който най-често се изтъкваше от отхвърлящите вярата в пришествието. Писанието гласи: „А за онзи ден и час никой не знае, нито небесните ангели, а само Моят Отец.“ Матей 24:36. Ясно и съгласувано обяснение на този текст беше дадено от онези, които очакваха Господа, и погрешната употреба, която противниците им правеха от него, беше ясно показана. Тези думи бяха изречени от Христос в онзи паметен разговор с Неговите ученици на Елеонския хълм, след като Той за последен път беше напуснал храма. Учениците бяха задали въпроса: „Какъв ще бъде белегът на Твоето пришествие и на свършека на света?“ Исус им даде знамения и каза: „Когато видите всичко това, знайте, че е близо, при вратите.“ Стихове

3, 33. Не бива една дума на Спасителя да се използва, за да обезсилва друга. Макар никой да не знае деня, нито часа на Неговото пришествие, ние сме наставени и задължени да знаем кога то е близо. По-нататък сме учени, че ако пренебрегнем Неговото предупреждение и откажем или занемарим да узнаем кога Неговото пришествие е близо, това ще бъде за нас така гибелно, както беше за онези, които живееха в дните на Ной, да не знаят кога ще дойде потопът. И притчата в същата глава, която противопоставя верния и неверния слуга и изрича присъдата над онзи, който каза в сърцето си: „Господарят ми се бави да дойде“, показва в каква светлина Христос ще разглежда и възнаграждава онези, които намери да бдят и да поучават за Неговото пришествие, и онези, които го отричат. „Бдете, прочее“ — казва Той. „Блажен е онзи слуга, когото господарят му, когато си дойде, намери, че прави така.“ Стихове 42, 46. „И тъй, ако не бдиш, ще дойда върху тебе като крадец и няма да знаеш в кой час ще дойда върху тебе.“ Откровение 3:3.“ Великата борба, 370.

Когато предсказанието на Лич се изпълни, мъже „с ученост и положение се присъединиха към Милър както в проповядването, така и в публикуването на неговите възгледи, и от 1840 до 1844 г. делото бързо се разпространи“. Вестта на Милър бе овластена, когато правилата му за пророческо тълкуване бяха потвърдени като валидни правила. В отговор на изпълнението на времевото пророчество не само че правилата на Милър бяха потвърдени и мнозина тогава се присъединиха към милеритското движение, но също така пророчески значимо бе и това, че беше потвърдено първостепенното правило сред правилата на Милър. Също така и фактът, че потвърждението бе осъществено чрез прилагането на пророчество за второто от трите горко, които също са петата, шестата и седмата тръба.

Овластяването на вестта на Милър стана една от най-значимите ориентирни точки на милеритското реформаторско движение. То бе предобразено чрез кръщението на Исус. То отбеляза, че е започнал последният процес на изпитване на народа на предишния завет (протестантите). То се превърна във фокуса на сатанинската атака срещу цялостното милеритско движение и вест.

„Всеки въпрос, който Сатана може да възбуди в ума, за да породи съмнение относно великата история на миналия път на Божия народ, ще бъде угоден на негово сатанинско величество и е оскърбление за Бога. Вестта за скорошното идване на Господа в сила и голяма слава в нашия свят е истина, и през 1840 година много гласове се издигнаха в нейното прогласяване.“ Manuscript Releases, volume 9, 134.

На 11 септември 2001 г. третото горко навлезе в пророческата история. Това събитие потвърди основното правило на пророческото тълкуване, възприето от движението на третия ангел, което започна през 1989 г. Първата истина, разкрита на вестителя на това реформаторско движение, бе разкрита през 1989 г., и тя не бяха последните шест стиха на Даниил единадесета глава. Това бе истината, че всички реформаторски движения протичат успоредно едно на друго и трябва да бъдат събрани заедно ред след ред, за да бъдат установени характеристиките на движението на сто четиридесет и четирите хиляди, което е движението на третия ангел. Първото публично представяне, което някога съм изнасял, бе

на лагерно събрание през 1994 г., или може би през 1995 г. Представянето не беше върху последните шест стиха на Даниил единадесета глава; то беше върху реформаторските линии, протичащи успоредно една на друга.

Когато пророчеството за исляма на третото горко се изпълни на 11 септември 2001 г., то беше паралел на 11 август 1840 г. През 1840 г. едно пророчество за първото и второто горко потвърди вестта на милеритите, а на 11 септември 2001 г. пророчество за третото горко потвърди вестта на Future for America. Признаването на този факт доведе множество хора в движението, докато преди това то беше съставено предимно от един отделен човек. Тогава вестта на движението и вестителят му станаха обект на нападение, точно както историята от 1840 г. беше станала средоточие на сатанински атаки през последвалите десетилетия.

Онези, които се присъединиха към движението „Бъдеще за Америка“, възприеха правилата на пророческото тълкуване, събрани от вестителя на тази история. Едно от тези правила, може би най-значимото сред тях, беше и е тройното приложение на пророчеството. Вестителят бе достигнал до разбирането, че определени пророчески истини са илюстрирани чрез три конкретни изпълнения. Тъй като се вярваше, че милеритската история се повтаря в историята на сто четиридесет и четирите хиляди, се видя, че 11 август 1840 г. е предобраз на 11 септември 2001 г., и че другите свещени реформаторски линии също притежаваха същия този ориентир.

Доказателството за повторението на всяка свещена реформаторска линия в линията на третия ангел бе тогава разкрито от Лъва от Юдовото племе. Видя се, че както милеритската история изпълни притчата за десетте девизи до най-малката подробност, така и историята на Future for America.

„Често ми се посочва притчата за десетте девизи, пет от които бяха мъдри, а пет — неразумни. Тази притча се е изпълнила и ще се изпълни до най-малката буква, защото има специално приложение за настоящото време и, подобно на вестта на третия ангел, се е изпълнила и ще продължи да бъде настояща истина до свършека на времето.“
Review and Herald, 19 август 1890 г.

Седемте гръмотевици от Откровение 10 бяха разпознати като определящи опита на милеритите от 11 август 1840 г. до 22 октомври 1844 г., а също и историята от 11 септември 2001 г. до скоро настъпващия неделен закон.

„Особената светлина, дадена на Йоан, която бе изразена в седемте гръмотевици, представляваше очертание на събитията, които щяха да се случат под вестите на първия и втория ангел....“

„След като тези седем гръмотевици изрекоха гласовете си, към Йоан идва повеление, както и към Даниил, относно малката книжка: „Запечатай онова, което изрекоха седемте гръмотевици.“ Това се отнася до бъдещи събития, които ще бъдат разкрити в определения им ред.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, том 7, стр. 971.

Беше признато, че сестра Уайт пряко е заявила, че движението на третия ангел върви успоредно с движението на първия и втория ангел.

„Бог е дал вестите от Откровение 14 тяхното място в пророческата верига и тяхното дело не трябва да престане до самия край на историята на тази земя. Вестите на първия и втория ангел все още са истина за настоящото време и трябва да вървят успоредно с тази, която следва. Третият ангел прогласява своето предупреждение със силен глас. „След това“, каза Йоан, „видях друг ангел да слиза от небето, който имаше голяма власт, и земята се освети от славата му.“ В това осветяване е съчетана светлината и на трите вести.“ The 1888 Materials, 803, 804.

Движението на първия и втория ангел върви успоредно с движението на третия ангел. Пророчеството, което даде сила на движението на първия и втория ангел, получи сила чрез изпълнението на времево пророчество за първото и второто горко; а укрепването на движението на третия ангел бе извършено чрез изпълнението на пророчество за третото горко.

Както на 11 август 1840 г., когато вестта на Future for America бе потвърдена, „множества се убедиха в правилността на възприетите“ от Future for America „принципи на пророческото тълкуване“, и „на адвентното движение бе даден чудесен тласък“. „Мъже на ученост и положение се присъединиха“ към Future for America, „както в проповядването, така и в публикуването“ на пророческата вест на Future for America. Специфичното правило на Future for America, което ясно потвърди 11 септември 2001 г. като изпълнение на пророчество, беше „тройно приложение на пророчеството“.

Когато приемем основополагащото разбиране за исляма във връзка с първото и второто горко, както е представено и на двете свещени карти, заедно с писменото свидетелство на онези, които са проповядвали вестта, ние разпознаваме определени пророчески характеристики, свързани с първото горко и с второто горко. Библията многократно учи, по различни начини, че истината се установява въз основа на свидетелството на двама. Пророческите характеристики на първото горко, съчетани с пророческите характеристики на второто горко, установяват пророческите характеристики на третото горко. Тройното приложение на исляма е толкова конкретно в определянето на настъпването на третото горко на 11 септември 2001 г., че е невъзможно то да не бъде видно, макар мнозина да избират да затворят очите си пред доказателствата.

Тройното приложение на пророчеството твърдо установи, че третото горко настъпи на 11 септември 2001 г. Тогава се видя, че правилото е било пряко свързано с вестта на втория ангел, която във времето на милеритите, а също и във времето на сто четиридесет и четирите хиляди, е периодът, когато Светият Дух се излива. И двете истории са изпълнение на притчата за десетте девици, а в притчата вестта на среднощния вик е мястото, където се проявява разграничението между мъдрите и неразумните, и където вестта на втория ангел бива овластена.

„Към края на вестта на втория ангел видях голяма светлина от небето да сияе върху Божия народ. Лъчите на тази светлина изглеждаха ярки като слънцето. И чух гласовете на ангели да викат: „Ето, Младоженецът иде; излезте да Го посрещнете!““

„Това беше среднощният вик, който трябваше да даде сила на вестта на втория ангел. Ангели бяха изпратени от небето, за да събудят обезсърчените светии и да ги подготвят за великото дело пред тях. Най-даровитите мъже не бяха първите, които приеха тази вест. Ангели бяха изпратени при смирените, посветени люде и ги подтикнаха да издигнат вика: „Ето, Младоженецът иде; излезте да Го посрещнете!““ Ранни писания, 238.

В историята на първия и втория ангел изливането на Светия Дух се осъществява чрез Среднощния вик, който се присъединява към вестта на втория ангел. Това се повтаря в историята на третия ангел.

„Бяха изпратени ангели да помогнат на могъщия ангел от небето, и аз чух гласове, които сякаш звучаха навсякъде: Излезте от нея, люде Мои, за да не станете съучастници в нейните грехове и за да не приемете от язвите ѝ; защото греховете ѝ стигнаха до небето, и Бог си спомни нейните беззакония. Тази вест сякаш беше прибавка към третата вест и се съедини с нея, както среднощният вик се присъедини към вестта на втория ангел през 1844 година. Славата на Бога почиваше върху търпеливите, очакващи светии, и те безстрашно дадоха последното тържествено предупреждение, прогласявайки падението на Вавилон и призовавайки Божия народ да излезе от нея, за да избегне страшната ѝ участ.“ Spiritual Gifts, том 1, 195.

Що се отнася до тройното приложение на пророчеството, вестта на втория ангел представлява тройно приложение на пророчеството, защото във всяка от тези истории вестта е, че Вавилон е паднал два пъти.

И след него дойде друг ангел, който казваше: Падна, падна Вавилон, великият град, защото напои всички народи с виното на яростта на своето блудство. Откровение 14:8.

Могъщият ангел от Откровение десета глава слезе с изпълнението на едно пророчество за първото и второто „горко“ на 11 август 1840 г., и с това предобрази слизането на могъщия ангел от Откровение осемнадесета глава на 11 септември 2001 г. Този ангел, който осветява земята със Своята слава, тогава направи едно провъзгласяване.

И той извика силно с мощен глас, казвайки: Падна, падна великият Вавилон и стана жилище на демони и свърталище на всеки нечист дух, и клетка на всяка нечиста и омразна птица. Откровение 18:2.

Вестта на втория ангел от четиринадесета глава и на силния ангел от осемнадесета глава показва, че Вавилон е паднал два пъти, и вестта посочва Вавилон на последните дни. Тя посочва Вавилон на последните дни, защото двата предишни пъти, когато Вавилон падна — във времето на Нимрод и във времето от Навуходоносор до Валтасар — установяват пророческите характеристики на падението на блудницата от Откровение 17, която има написано на челото си: „Вавилон великият“. За да се установи това падение на Вавилон в

последните дни, се изискват двамата свидетели на двете предишни падения на Вавилон, защото вестта на последните дни е: „Падна, падна Вавилон“. Когато силният ангел слезе, когато големите сгради на град Ню Йорк бяха съборени чрез Божие докосване, чрез своето прогласяване той посочва действието на правилото за тройно приложение на пророчеството. Тройното приложение на пророчеството, което установи 11 септември 2001 година като изпълнение на Божието пророческо слово, беше тройното приложение на трите горко.

При това изпълнение мнозина се присъединиха към движението Future for America и се убедиха в принципите на пророческото тълкуване, които Future for America бе използвало. 11 август 1840 г. се повтори и с това повторението не потвърди първичното правило на Милър, а именно, че един ден представлява една година в библейското пророчество, защото първичното правило на Future for America беше, че милеритската история на вестите на първия и втория ангел се повтаря в историята на движението на третия ангел.

Изглежда самоочевидно, че ако годината 1840 се е превърнала в особен предмет на нападение от негово сатанинско величество, както Сестра Уайт определя Сатана, тогава и историята на 11 септември 2001 г. би била подложена на подобно нападение. Така откриваме конспиративни теории, които посочват ролята на глобалистите, или на йезуитите, или на ЦРУ, или на Бушовците, или на някакво съчетание от тези сили. Тези теории, макар и да съдържат някои елементи на истина, са замислени така, че да опровергават идеята, че именно докосване от Бога събори великите сгради на Ню Йорк, като по този начин отбеляза навлизането на третото горко в историята на движението на сто четиридесет и четирите хиляди.

„Откъде идва думата, че съм заявила, че Ню Йорк трябва да бъде пометен от приливна вълна? Това никога не съм казвала. Казвала съм, когато гледах как там се издигат огромните сгради, етаж след етаж: „Какви страшни сцени ще се разиграят, когато Господ се надигне, за да разтърси ужасно земята! Тогава ще се изпълнят думите от Откровение 18:1–3.“ Цялата осемнадесета глава на Откровение е предупреждение за това, което идва върху земята. Но нямам особена светлина относно това какво предстои на Ню Йорк, освен че зная, че един ден големите сгради там ще бъдат съборени чрез обръщането и преобръщането на Божията сила. От дадената ми светлина зная, че разрушение има в света. Една дума от Господа, едно докосване на Неговата могъща сила — и тези масивни постройки ще паднат. Ще се разиграят сцени, чиято страшност не можем да си представим.“ Review and Herald, 5 юли 1906 г.

Конспиративните теории, независимо дали не съдържат никаква истина или съдържат частични истини, всички подкопават истината, че именно Божията провиденциална дейност доведе до събитията от онази дата. Тези различни конспиративни теории са сатанинска атака отвън срещу истината в рамките на движението, но той действаше и за да подкопае истината отвътре в самото движение. Една от тези вътрешни атаки се основава върху отхвърлянето на Рим като предмет на книгата на Йоил.

Ще разгледаме този спор в следващата статия.

Словото Господне, което дойде към Иоил, син на Фатуил. Чуйте това, старци, и внимавайте, всички жители на земята. Случвало ли се е това във вашите дни или дори в дните на бащите ви? Разкажете за това на децата си, и нека децата ви разкажат на своите деца, а техните деца — на друго поколение. Каквото е оставила скакалецът-резач, изяла е скакалката; и каквото е оставила скакалката, изял е червеят; и каквото е оставил червеят, изяла е гъсеницата. Събудете се, пияници, и плачете; и ридайте, всички вие, които пиете вино, заради младото вино, защото е отнето от устата ви. Защото народ е нахлул върху земята Ми, силен и безчислен, чиито зъби са зъби на лъв, и той има челюсти на лъвица. Иоил 1:1–6.